

เอกสารอ้างอิง

วิทยากร เชียงกูล. ฉันจึงมาหาความหมาย. พระนคร โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, ๒๕๑๔
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี. รวมเรื่องสั้นและบทร้อยกรอง: ความเงี้ยว. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์
 ทนงศิลป์, ๒๕๑๕

Blalock, Hubert M. Social Statistics. Internation Student Edition.
 Tokyo:McGraw-Hill Kagakusha Ltd., 1972

Bottomore, T.B.,and Rubel, Maximilien(ed.) Karl Marx:Selected Writings
 in Sociology and Social Philosophy. Middlesex:Penquin
 Books Ltd., 1956

Bullough, Bonnie. "Alienation in the Ghetto", American Journal of
 Sociology. 72(1967), 469-478

Dean, Dwight G. "Alienation:Its Meaning and Measurement", American
 Sociological Review. 26(1961), 753-758

Fromm, Eric. The Sane Society. New York:Holt Rinehart and Winston,
 1955

Goode,William J.,and Hatt,Pual K. Methods in Social Research. New
 York:McGraw-Hill Book Company, Inc.,1952

Hoffer, Eric. The True Believer. New York:The New American Library
 of World Literature Inc., 1958

Horowitz, Irving L. Foundations of Political Sociology. New York:
 Harper & Row Publishers, 1972

Johnson, Frank. "Alienation:Overview and Introduction", in Frank
 Johnson(ed.),Alienation:Concept, Term, and Meanings. New
 York:Seminar Press, 1973

- Josephson, Eric, and Josephson, Mary Redner, "Alienation: Contemporary Sociological Approach", in Frank Johnson(ed.), Alienation: Concept, Term, and Meanings. New York: Seminar Press, 1973
- Keniston, Kenneth. Youth and Dissent: the Rise of a New Opposition. New York: Harcourt Brace Jorantovich Inc., 1971
- Middleton, Russell. "Alienation, Race, and Education", American Sociological Review. 28(1963), 973-977
- Mills, C. Wright. White Collar. New York: Oxford University Press, 1951
- Nachmias, David. "Modes and Types of Political Alienation", The British Journal of Sociology. 25(1974), 478-493
- Scott, Marvin B. "The Social Sources of Alienation", in Irving L. Horowitz(ed.), The New Sociology. New York : Oxford University Press, 1970
- Seeman, Melvin. "On the Meaning of Alienation", American Sociological Review. 24(1959), 789-791
- "The Signals of '68 Alienation in Pre-crisis France," American Sociological Review. 37(1972), 385-402
- Srole, Leo. "Social Integration and Certain Corollaries: An Exploratory Study," American Sociological Review. 21(1956), 220-224
- Taviss, Irene. "Changes in the Forms of Alienation: the 1900's VS. the 1950's", American Sociological Review. 34(1960), 46-57

ภาคผนวก

ผนวก ก

แบบทดสอบสำหรับสร้างมาตราวัดอิเล็กทรอนิกส์

๑. ความรู้สึกโรอานาจ

ผมคิดว่ากันว่า ชีวิตของเราจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับดวง ท่านเห็นด้วยหรือไม่

ถึงแม้บางคนไม่เชื่อเรื่องดวงแต่เขาพาเจ้าเชื่อ

อนาคตของเราขึ้นอยู่กับตัวเราเองเป็นสิ่งสำคัญ

ที่ว่า ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น ท่านเห็นด้วยหรือไม่

คนเราถ้าไม่ยอมแพ้ต่อชีวิต แม้มีอุปสรรคมากมายเพียงใดยอมฝ่าฟันไปได้ในที่สุด

คนเราถ้าโชคก็จะทำอะไรก็มักจะสมหวังเสมอ

คนที่คิดว่าการเชื่อดวงเป็นเรื่องเหลวไหล มักจะเป็นคนที่ไม่รู้อะไรจริง

ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิต เป็นผลจากการกระทำของเราเอง

เมื่อมีงานสำคัญ ๆ เช่น แต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ เราควรหาฤกษ์ยามเสียก่อน

ทุกวันแม่เราจะสามารถควบคุมธรรมชาติได้มากขึ้น แต่เราก็ไม่สามารถควบคุมโชคชะตา
ของเราเองได้

คนที่ยอมอยู่ที่อำนาจของโชคชะตา คือคนที่ไม่เคารพในตัวเอง

ทุกวันชีวิตของคนส่วนใหญ่ อยู่ที่อำนาจของผู้นำอำนาจวาสนาเพียงไม่กี่คนเท่านั้น

คนเราทุกวันนี้เมื่อสละที่จะบงการชีวิตเองอย่างเต็มที่

ทุกวันความสามารถส่วนตัวเพียงอย่างเดียวไม่ทำให้เราประสบความสำเร็จได้

การที่จะก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ สมัยจำเป็น ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่มี อิทธิพลหรือมีอำนาจ

คนที่ไร้ความสามารถเท่านั้น ที่เห็นว่าการใช้ "เส้น" ยังเป็นสิ่งจำเป็น ถึงแม้เราไม่มี "เส้น" แต่ถามความสามารถจริง ๆ ก็ยอมมีทางก้าวหน้าไปถึงตำแหน่งสูงๆได้ ไม่ว่าทำอะไร เราควรอาศัยความสามารถของตัวเองเป็นหลัก

การอาศัยอิทธิพลของคนอื่น เป็นการคุกคามตัวเองอย่างยิ่ง

การที่คนสมัยนี้ต้องพึ่งหมอกู ก็แสดงว่าเรอองดวงไม่ไช่เรอองไรสาระ อย่าวาแต่ตัวเราเองเลย แม่แต่ชาติบ้านเมืองก็ยงต้องเป็นไปตามดวง

คนที่ไม่วะไรคั้งที่ตองการแควบอควาเพราะดวงไม่วะ คือคนที่ไม่วะยอมรับในความผิดพลาด ของตัวเอง

ไม่วะทำอะไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้เราสำเร็จหรือล้มเหลว คือความเชื่อมั่นในตัวเอง ชาวเขาเชื่อว่าคนเราถ้าตั้งใจทำอะไรอย่างจริงจังแล้ว ย่อมสำเร็จเสมอ

ตามทีนีสิต หลายคนเข้าใจกันว่า ใครจะไคคะแนนกว่หรือไม่วะนั้น ขึ้นอยู่กับความพอใจของ อาจารย์ ชาวเขาเห็นว่าไม่ เป็นความจริง

นีสิตบางคน เชื่อวาคะแนนจะกว่หรือไม่วะ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับวาคะใครบงเบญญูหน่งสือตรงกับที่อาจารย์ ออกขอสอบหรือไม่วะ เป็นสำคัญ

สมัยนี้อาจารย์ไม่วะอำนาจชะตากรรมของนีสิตนักศึกษาเหมือนสมัยก่อน

นีสิตนักศึกษาเป็นพลังสำคัญช่วยยับยั้งไม่ให้รัฐบาลใช้อำนาจตามอำเภอใจ

ความจริงแล้วนีสิตนักศึกษาสมัยนี้ไม่วะอำนาจจริงจังอะไรเลย

ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมทุกวันนี้ เป็นสิ่งที่คนธรรมดาอย่างเรา ๆ ไม่สามารถช่วยแก้ไขได้*

อนาคตของสังคมจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับรัฐบาลและผู้มีอำนาจในบ้านเมืองเท่านั้น คนธรรมดาอย่างเราไม่มีทางทำอะไรได้

ข้าพเจ้าเชื่อว่า พลังของประชาชนคือพลังที่มีอำนาจเหนือสิ่งใด

สมัยข้าราชการจะมาแสดงอำนาจบาโทใหญ่กับประชาชนไม่ได้อีกแล้ว

ทุกวันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคนอื่นเขาเปรียบอยู่เสมอ แต่ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ทำอะไรเขาไม่ได้

มนุษย์ทุกคนย่อมมีศักดิ์ศรีของความเป็นคนเท่ากัน ไม่มีใครเห็นอกกว่าใคร

ความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นในสังคมทุกวันนี้ เป็นเรื่องของผู้มีอำนาจ เราไม่มีทางยับยั้งมันได้

ผู้หนึ่งเชื่อว่ากำลังอาวุธเอาชนะพลังประชาชนได้ คือผู้ที่คิดผิดนัก

แม้ประชาชนจะตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ชะตาชีวิตของคนในสังคมทุกวันนี้ยังอยู่ในมือของผู้มีอำนาจเพียงไม่กี่คน

สังคมของเราควรจะดีกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่คนธรรมดาสามัญอย่างเราไม่มีทางช่วยอะไรได้

คนมีอำนาจในบ้านเมืองทุกวันนี้แม้จะใช้อำนาจไปในทางดีก็ตามของคลองธรรม ประชาชนอย่างเราก็ไม่มีทางทำอะไรเขาได้

ถึงแม้การเลือกตั้ง ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าประชาชนจะมีสิทธิมีเสียงในการปกครองอย่างแท้จริง

หมายเหตุ ข้อความที่พิมพ์เครื่องหมาย * กำกับ เป็นข้อความที่คัดแปลงมาจากมาตราวัด เอ.เลียนเนชั่นของคนอื่น ๆ เช่น Dean, Seeman, Srole เป็นต้น

ถึงแม้เรายังไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์แบบ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกวันนี้ประชาชนมีอำนาจมากขึ้นกว่าแต่ก่อน

ประชาชนธรรมดาอย่างเรานี้แหละที่สามารถจะโค่นรัฐบาลกลางเมื่อไหร่ก็ได้
ไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะไปเรียกร้องให้รัฐบาลทำอะไรที่เราต้องการ เพราะเขาไม่สนใจเสียงเรียกร้องของเราหรอก *

ข้าพเจ้าเชื่อว่าถึงแม้รัฐบาลจะมีอำนาจเพียงใดก็ตามก็ไม่มีทางเอาชนะพลังของประชาชนได้
ที่ว่า เมื่อทองฟ้าสีทองของอำไพ ประชาชนยอมเป็นใหญ่ในแผ่นดิน นั้นข้าพเจ้าถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

คนที่ยืนหยัดต่อสู้กับอุปสรรคอย่างไม่ท้อถอย ย่อมได้รับชัยชนะในที่สุด

คนเราไม่ควรยอมรับชะตากรรมโดยไม่ดิ้นรนต่อสู้

ที่ว่า "เป็นผู้นอยคอยก้มประนมกร สำนับกอนคอบสวายเมือปลายมือ" ท่านเห็นควยหรือไม่
การทำอะไรให้เป็นที่ขี้ใจคนอันเป็นสิ่งไม่ควรหลีกเลี่ยง เพราะจะเป็นภัยแก่ตัวเอง
ไม่ว่าจะทำอะไร ก็ตาม ถ้าเรารู้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง คนอื่นจะเห็นอย่างไรเราไม่ควรไปสนใจ

สมัยก่อนพ่อแม่ไม่ใช้ผู้หมานำอำนาจควบคุมชีวิตของเราเหมือนแต่ก่อน

การยอมอยู่ใต้อำนาจของพ่อแม่หรือครูบาอาจารย์โดยไม่กล้าโต้เถียง เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
ในฐานะที่เราเป็นผู้ใหญ่โตบังคับบัญชา เราไม่ควรทำอะไรขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชา

แม่ เราจะมีความรู้ความสามารถแต่ถ้าไม่มีผู้ใหญ่สนับสนุน เราจะพูจะทำอะไรก็มักไม่มีใคร
เชื่อถือ

ข้าพเจ้าเห็นว่าคนธรรมดาอย่างเรา ควรพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่ขัดแย้งกับผู้อำนาจ
คนเราควรถือคติที่ว่า "แต่เป็นพระ ชนะเป็นมาร"

๒. ความรู้สึกใโรบรรทัดฐาน

ในสังคมทุกวันนี้คนที่ทำอะไรตรงไปตรงมามากเสียเปรียบคนอื่นเสมอ
คนเราถ้ายึดมั่นอยู่ในศีลธรรมความดี เราก็จะอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขเสมอ
ที่ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว สมัยใหม่ เป็นความจริงเสียแล้ว
สังคมทุกวันนี้ยกย่องคนมีเงิน ไม่ว่าคนนั้นจะได้เงินมาโดยวิธีใด
กฎหมายยอมให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคนโดยทั่วหน้ากันเสมอ
คนที่ทำตามกฎหมายอย่าง "ว่านอนสอนง่าย" คือคนโง่
สมัยนี้ไม่ว่าใครก็จำเป็นต้องทำผิดกฎหมายบ้างในบางครั้ง
แม้กฎหมายเอาผิดไม่ได้ แต่คนเราทุกคนย่อมมีความสำนึกผิดชอบชั่วดีควบคุมจิตใจอยู่เสมอ
ไม่ว่ายุคใดสมัยใด ความดีย่อมชนะความชั่วเสมอ
แต่ที่จริงแล้ว สังคมทุกวันนี้ ไม่ได้กับเราอย่างที่เราเข้าใจกันเลย
คนทุกวันนี้โดยทั่ว ๆ ไปไม่มีความเป็นอยู่แย่งลงกว่าแต่ก่อน *

เจ้าหน้าที่บ้านเมืองสมัยนี้ สติปัญญาหมายกับคนบางคนบางคน กลุ่มเท่านั้น

การใช้ความรุนแรง เขาทำร้ายหรือฆ่าฟันกัน เพื่อตัดสินปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง แม้จะ
อ้างว่ามีความปรารถนาดีต่อบ้านเมืองอย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งที่ไม่ชอบธรรมและยอมรับไม่ได้

ในบ้านเมืองสมัยนี้ ไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะปฏิบัติตัวเป็น "พลเมืองดี"

สมัยนี้ไม่มีใครปฏิบัติความกฎหมายกันแล้ว แม้แต่เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายเองก็ไม่มีเคารพกฎ
หมาย

ไม่ว่ากรณีใด ๆ เราจะต้องถือว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่เราต้องเคารพเสมอ

ที่ว่า ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม ไม่เป็นความจริงเลยสำหรับยุคนี้

ศาลนายอ่อม เป็นทัพของสังคมใด เสมอไม่ว่ายุคใดสมัยใด

คนที่ทำประโยชน์แก่ส่วนรวมทุกวันนั้นมักถูกไต่ถามหาข้อสงสัยอยู่เสมอ

การแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคมสมัยนี้ จำเป็นต้องใช้วิธีรุนแรงเท่านั้นจึงจะได้ผล

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ผู้ใหญ่ที่มีอำนาจในบ้านเมืองทุกวันนี้ ส่วนใหญ่มีความหวังดีต่อส่วนรวม

เด็กทุกคนหนีเสียคนก็เพราะผู้ใหญ่ระยำ

ชาวบ้านทุกวันนี้ จำเป็นต้องพึ่งตัวเองแบบตัวใครตัวมัน จะหวังพึ่งเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่
ได้อีกแล้ว

แม้สังคมทุกวันนี้ เจริญขึ้น แต่จิตใจของคนเสื่อมลงทุกที

การขัดแย้งของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมทุกวันนี้ เป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมในระบบ
ประชาธิปไตย ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร

อนาคตของคนเคยวณมแต่จะมีคตลงทุกที

คนที่จะเอาตัวได้ในสังคมทุกวันนี้ จำเป็นต้องรู้จัก "กะล่อน"

ประชาชนทุกวันนี้ นับว่าได้รับความ เป็นธรรมจากกฎหมายมากกว่าแต่ก่อน

คนทุกวันนี้ไม่ค่อยจะเอา รักเอาเปรียบกันตลอดเวลา

สมัยนี้ เราจำ เป็นต้องถือคติ "รู้จักตัวรอก เป็นยอกคิ"

ถึงแม้ทุกวันนี้ในเมืองจะวุ่นวายกันบ้าง แต่เขาพอใจ เขาเห็นว่าคนส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมในศีลธรรม และประพฤติอันดีงามอยู่

สมัยนี้คนไวใจใจจริง ๆ หายาก *

สังคมยุคนี้เป็นสังคม "มือใครยาวสาวได้สาวเอา"

สุขภาพหรือคำสั่งสอนของคนสมัยก่อน ส่วนใหญ่ใช้ไม่ได้เสียแล้ว สำหรับสังคมสมัยนี้

คนที่ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเท่านั้น จึงจะประสบความสำเร็จได้ในสังคมสมัยนี้

สมัยนี้ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะเรียกร้องความยุติธรรม ไม่ว่าจากใครก็ตาม

ทุกวันนี้ในเมืองของเรา อยู่ในสภาพวุ่นวายไร้ระเบียบอย่างแท้จริง

มีคนกล่าวว่า สังคมไทยเคยมีคนชั่วครองเมืองนั้น เป็นการพูดเกินความจริงไป

เขาพูดว่าคนสมัยนี้สบาย เพราะมีอะไรก็ทุบทุกันตรงไปตรงมา

ถึงเราจะจริงใจกับคนอื่น แต่เราไม่มีทางแน่ใจได้เลยว่าเขาจะจริงใจกับเราด้วยหรือไม่

ถ้าเรายึดมั่นในการทำความดีแล้ว ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่ได้รับผลดีตอบแทน

มีคนบางคนชอบกล่าวว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นี่มันเห็นกันเห็นกันหรือไม

คนที่มื่อคุมคคิและมุงทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมจริง ๆ ย่อมไ้รับความเจริญก้าวหน้าและ
เป็นเทรคของคน

นิสัยนักศึกษามื่อคุมคคิส่วนมาก พอจบออกไปทำงานสักพักหนึ่งก็มักจะมีมื่อคุมคคิที่เคยมี
คนที่ไม้โกงส่วนมากเพราะยังไม่มีโอกาสจะโกงนั่นเอง

คนที่พูดว่า ทำกัไม้คิดคคิคนที่ไม้โก้ทำควมคคิมากพอ หรือยังทำคคิน้อยไปคางหาก คนอนจิงยัง
มองไม้เห็น

สมัยนี้ขาราชการที่ทุจริต มักถูกเปิดโปงและถูกลงโทษอยู่เสมอ ๆ

ที่ว่า คนไทยมีนิสัยโง่เขลาอนารินนี้ ไม้เป็นความจริงเลยสำหรับสมัยนี้

ลักษณะเอนอยางหนึ่งของคนไทย คือรักสงบและยึดมั่นในการต่อสู้ตามคติกาอยางลูกผู้ชาย
การขัดแยงระหว่างกลุ่มคาง ๆ ในบ้านเมืองทุกวันนี้ จะระงับโดยสันติวิธีโค้คคิเมื่อ ทุกฝ่าย
ปฏิบัติอยูกภายในกรอบของกฎหมายเท่านั้น

การพูดเรื่องการเมืองกับคนอนที่เรอไม้สนิทสนมควจจะเป็นภัยแก่เรอได้

สมัยนี้ใครเป็นเพื่อนที่แท้จริงของเรอบ้าง เรอไม้มีทางแนใจโค้เลย *

บ้านเมืองทุกวันนี้ ไม้มีประโยชน์อะไรที่เรอจะยึดถือกฎหมายเป็นคคิ เพราะใคร ๆ เขาก็
เลิกเคารพกฎหมายกันแล้ว

๓. ความรู้จักโลก เกี่ยว

คนทุกวันนี้ ส่วนใหญ่สนใจแต่สิ่งไร้สาระ

คนที่ชอบทำตัว เป็นประเภท "ถือตนสังคม" เป็นคนที่มัวปัญหา

เขา เขาไม่ชอบชีวิตที่คงที่ติดต่อกับคนอื่นมาก ๆ

การอยู่ตามลำพังบ่อย ๆ มักทำให้จิตใจฟุ้งซ่าน ดังนั้นคนที่ชอบอยู่คนเดียวเป็นประจำจึง มักมีจิตใจไม่ปกติ

การไปงานสังคมหรืองานสังสรรค์ต่าง ๆ เป็นการพุ่มเฟิยและไม่มีประโยชน์

ปกติเขา เขารอบใจชีวิตอยู่ตามลำพังมากกว่าอยู่ในกลุ่มเพื่อน *

ไม่ว่าทำอะไรถ้า เราช่วยกันคิดช่วยกันทำกับคนอื่น ย่อมจะได้ผลดีกว่าทำคนเดียว

เวลามีปัญหาหรือ เรื่อง กลุ่มอกกลุ่มใจอะไร เขา เขามักไปปรึกษาทุกซกกับเพื่อนเสมอ

เราไม่ควรให้ความสนิทสนมกับใครใหม่มากนัก เพราะเขามัก เข้ามายุ่งกับ เรื่องส่วนตัว

ของเราจน เกิดชอบเซตเสมอ

คนที่ขาดเพื่อน ชีวิตย่อมไม่มีความสุข

เขา เขามักรู้สึกว่าเวลาที่ต้องทำงานร่วมกับคนอื่นหลาย ๆ คน

การทำงานร่วมกับคนอื่นมัก ทำให้มีปัญหาก็ทำให้ลาขาด กินจำ เป็นเสมอ

การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนสนิท เป็นสิ่งที่มัวประโยชน์และเป็นประสบการณ์ที่เราควร แสวงหา

เมื่อมีเวลารว่างข้าพเจ้ามักคุยหรือถกเถียงเรื่องต่าง ๆ กับเพื่อนฝูงเสมอ

ข้าพเจ้ารู้สึกเปล่าเปลี่ยวใจเสมอ ๆ ทั้งที่อยู่ในหมู่มนุษย์มาก ๆ *

กิจกรรมของนิสิตนักศึกษารุ่นใหญ่ เป็นเรื่องไร้สาระ

การอยู่ในสังคม เราไม่ควรทำตัวให้ผิดแผกแตกต่างไปจากคนอื่น

ข้าพเจ้าไม่สนใจและไม่คิดจะเป็นสมาชิกกลุ่มหรือชุมนุมอะไรเลยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

ข่าวการเคลื่อนไหวทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาคือเรื่องน่าสนใจ ที่เราควรติดตามอยู่เสมอ

การจัดงานชุมนุมสังสรรค์ระหว่างเพื่อนฝูง เป็นสิ่งฟุ่มเฟือยและไม่มีประโยชน์ใด

เราควรแต่งตัวและทำอะไรให้ทันสมัยอยู่เสมอ มิฉะนั้นเราจะกลายเป็นล้าหลังและเข้ากับคนอื่นไม่ได้

ปกติข้าพเจ้าชอบหลบไปอ่านหนังสือหรือทำอะไรอยู่เงียบ ๆ คนเดียวเสมอ

ที่ว่า "เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม" ท่านเห็นด้วยหรือไม่

การสนใจเรื่องแฟชั่นหรือการทำอะไรก็ตามที่คนทั่วไปนิยมกันนั้น เป็นปกติวิสัยของคนเรา

ไม่ใช่สิ่งที่ไร้สาระแต่อย่างใดเลย

ไม่จำเป็นเลยที่เราจะต้องทำอะไรตามความนิยมของสังคม ถึงคนอื่นจะหาว่าเรา "เซย"

หรือคร่ำครืออย่างไรก็ช่างเขา

คนที่อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข จำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นอยู่เสมอ

บอยครึ่งชาวเขารู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก *

เมื่อเรียนจบชาวเขาจะรับราชการหรือมิฉะนั้นจะทำงานบริษัทขอเสียงสักแห่งหนึ่ง

การรับราชการเป็นงานที่มั่นคงที่เราควรยกเป็นอาชีพ

ชาวเขารู้สึกว่า ทุกวันนี้จะหาคนที่คุยกับเรารู้เรื่องและเขาอกเขาใจเราจริง ๆ ยากเต็มที

สมัยการจบแค่ปริญญาตรีไม่มีความหมาย อย่างน้อยควรจบปริญญาโท จึงจะไม่ย่อหน้า
ก่อน

เกียรติยศ ชื่อเสียงและความมั่งคั่งร่ำรวย เป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่าจริงจึงอะไรสำหรับชีวิต

ทุกวันนี้ ชาวเขารู้สึกอยากหนีไทเฟ่นไปเสียจากสังคมนี้ หลีกหนี

การเรียนจบจากต่างประเทศย่อมมีความหมายและน่าเชื่อถือกว่าจบในประเทศ

เงินยอม เป็นยอดปรารถนาของทุกคน

สมัยการมีรถยนต์ส่วนตัว เป็นความจำเป็นอย่างหนึ่ง ไม่ใช่สิ่งฟุ่มเฟือยเลย

งานพิธีต่าง ๆ เช่น งานฉลองปริญญา งานแต่งงาน ล้วนเป็นสิ่งไร้สาระ

การมีอาชีพมั่นคง มีเกียรติ และมีรายได้พอสมควร คือสิ่งที่เราต้องการสำหรับชีวิต

คนที่พูดว่าไม่อยากรวย ก็คนที่ไม่ยอมรับความจริง

ความคิดที่ว่า ปริญญาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความก้าวหน้าในชีวิต เป็นความคิดที่ผิด

คนทุกวันนี้ส่วนมากนิยมยกย่องในสิ่งที่ไร้สาระ น้อยคนที่รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่มั่งคั่งกว่าแท้จริงในชีวิต

ชาวเขาชอบที่จะมีชีวิตอยู่โดดเดี่ยวไม่คอยยุ่งสิ่งกับใคร มากกว่าที่จะชอบสังสรรค์กับคนอื่นมอยๆ

สิ่งที่คนส่วนมากในสังคมยกย่องว่าเป็นสิ่งมีค่าหรือหาพิงปรารถนา มักเป็นสิ่งที่ชาวเขามองความ

เห็นตรงกันข้าม

๘. ความรู้สึกไรความหมาย

สิ่งที่เรา เรียนรู้จากมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์และมีคุณค่าอย่างมาก

การเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นการใช้เวลาว่างของคนที่ไม่ทำอะไรจะทำ

ทุกวันนั้นข้าพเจ้าเรียนหนังสือไปอย่างซังกะตายไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว สังคมที่เราอยู่ทุกวันนี้มีสภาพที่เรียกได้ว่า "น่าพอใจ" *

ทุกวันนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่า ตัวเองใช้ชีวิตไปวัน ๆ หนึ่งอย่างไม่มีจุดหมายปลายทาง

อนาคตของคนเราจะเป็นอย่างไร เราไม่มีทางรู้ได้

ถึงแม้คนอื่นจะ เห็นว่าการเรียน เป็นสิ่งน่าเบื่อ แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้ว เห็นว่าการเรียน เป็น
สิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง

การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมทุกวันนี้ มีแต่ความซ้ำซากจำเจน่าเบื่อหน่ายอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ใช่ เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจอะไรเลย

ความรู้ที่ข้าพเจ้า เรียนอยู่ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าไม่แน่ใจเลยว่า เมื่อจบไปแล้วจะเอาไปทำอะไร
ได้บ้าง

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าทุกวันนี้มากพอสมควร

ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะลงไปสนใจว่าอนาคตจะ เป็นอย่างไร ผู้ใช้ชีวิตให้หมดไปวันหนึ่งๆ
ก็ดีกว่า *

หมาย

แม้จะมีปัญญา แต่ทุกวันนี้เราไม่มีทางมันใจได้เลยว่าการมีปัญญาจะช่วยอะไรเราได้

ชีวิตในโลกทุกวันนี้ มีสิ่งท้าทายให้เราต้องพยายามเอาชนะอยู่เสมอ

สิ่งต่าง ๆ ที่เราทำกันอยู่ทุกวันนี้ ส่วนใหญ่เป็นสิ่งไร้สาระ

ไม่ว่าการทำงานหรือการเรียนหนังสือล้วนมีจุดหมายอันเดียวกัน นั่นคือ เพื่อไปไต่สิ่ง
ตอบแทนหรือเงินมาเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

วิชาส่วนใหญ่ที่ชาวเขา เรียนในมหาวิทยาลัย เป็นวิชาที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อสังคม

การเรียนมหาวิทยาลัยไม่ใช่ทำอะไร เราเรียนนอกจากปัญญาแผนเดียว

ชาวเขามา เรียนหนังสือทุกวันนี้ เพราะความจำเป็นยิ่งยวดมากกว่า เพราะใจรัก

มนุษย์ทุกวันนี้มันวนตกล เป็นทาสของวัตถุที่ตัวเองสร้างขึ้นทุกที

ชาวเขา จารูสึกว่าทุกวันนี้ความสุข เป็นสิ่งที่หายาก เหลือเกินสำหรับคนอย่างเรา

โลกทุกวันนี้มันเปลี่ยนแปลง ใหม่ทำให้ เรารู้สึกว่าการมีชีวิตของเรา มีรสชาติอยู่เสมอ

คนสมัยใหม่นอยคน เหลือเกินที่ทำงานหรือ เรียนหนังสือด้วยใจรักจริง ๆ

ชาวเขา จารูสึกว่า ทุกวันนี้ชาวเขามัวชีวิตอยู่โดยไม่รู้อะไรตัวเองมีความหวังหรือความต้องการ
อะไรในชีวิต

ชาวเขา จารูสึกว่า ในวันหนึ่ง ๆ เวลาช่วงผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหลือเกิน

ชีวิตของคนในสังคมทุกวันนี้ เปรียบเหมือนอยู่ในกรงขังที่ไม่มีทางจะกินหลุดออกไปได้

คนเราจำเป็นจะต้องตั้งความมุ่งหวังสำหรับชีวิตของตัวเองไว้เสมอ

บ่อยครั้งชาวเขา จารูสึกกระวนกระวายใจโดยไม่รู้อาเหตุ

ชาวเขา จารูสึกกังวลใจ เมื่อต้องชากเรียนแม่เพียงวันเดียว

ไม่ว่าการทำอะไรก็ตาม ถ้าเราทำด้วยความตั้งใจแล้ว เราจะไม่รู้สึกเบื่อเลย

การงานต่าง ๆ ที่เราทำอยู่ทุกวันนี้ ส่วนใหญ่เราทำไปโดยที่เราไม่รู้ว่าทำไม

สำหรับข้าพเจ้า การมาเรียนหนังสือในมหาวิทยาลัยเป็นการฆ่าเวลาให้หมดไป เพราะไม่มีอะไรจะทำแทนนั่นเอง

ข้าพเจ้าคิดว่า ในการทำงานทุกอย่าง เราจะต้องตั้งใจทำให้ดีที่สุด เพราะว่างานคือสิ่งที่ทำให้คนเรามีความสุข

ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ทุกวันนี้ข้าพเจ้าใช้ชีวิตผ่านไปวัน ๆ โดยไม่ได้ทำอะไรให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควรเลย

ข้าพเจ้า เป็นคนที่ชอบทำอะไรโดยมีการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้าเสมอ

คนเราทุกวันนี้ส่วนใหญ่มักใช้ชีวิตวันแล้ววันเล่า หมุนเวียนอยู่ในวงจรของกิจวัตรประจำวันที่น่าเบื่อ ๆ น่าเบื่อนานอย่างยิ่ง

วิชาส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าเรียนในมหาวิทยาลัย เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและตรงกับความสนใจของข้าพเจ้า

ไม่มีความจำเป็นที่ เราจะต้องตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง เพราะสิ่งที่เราเรียนกันในมหาวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีประโยชน์อะไรมากนักในชีวิตจริง ๆ

เวลาที่อยู่ในห้องเรียนคือเวลาที่ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่สุด

ข้าพเจ้าไม่รู้สึกภูมิใจในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเรียนเลย

การเรียนเป็นงานที่ข้าพเจ้าชอบมาก

การได้ปริญญาคือความสำเร็จที่ภาคภูมิใจอย่างยิ่งในชีวิต

โดยแท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าเรียนหนังสือเพียงเพื่อให้สอบได้ปริญญาออกไปเท่านั้น ส่วนจะมีความ
จริงจัง ๆ หรือไม่ข้าพเจ้าไม่สนใจ

เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดในสังคมทุกวันนี้ คนเราจำเป็นต้องบังคับหรือฝืนใจตัวเองให้ทำ
หลายสิ่งหลายอย่างที่ เราเองไม่ชอบหรือสิ่งที่เราเห็นว่า เป็นสิ่งไร้สาระ

ข้าพเจ้ามักรู้สึกเสมอ ๆ ว่า การที่ข้าพเจ้ามาเรียนหนังสืออยู่ทุกวันนี้ เป็นการใช้เวลาให้สูญ
เสียไปโดยไม่คุ้มค่า

จนทุกวันนี้ข้าพเจ้ายังไม่รู้เลยว่า จุดมุ่งหมายในชีวิตของตัวเองอยู่ที่ไหน

ในฐานะที่เป็นนิสิตข้าพเจ้าเห็นว่า เราได้ทำประโยชน์ให้แก่สังคมพอสมควร

การที่เราสามารถสอบเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยได้ เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ

ข้าพเจ้าเคยหวังไว้ว่าจะได้อะไรมากมายจากมหาวิทยาลัย แต่ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังอย่างมาก

บรรยากาศในมหาวิทยาลัยทุกวันนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก "เซ็ง" อย่างมาก

ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าจะได้ไร่ความรู้ที่เรียนมาทำประโยชน์ให้แก่สังคมในวันข้างหน้า

ผนวก ข.

แบบสอบถาม

ส่วนแรก โปรดกา ใน () หรือเติมข้อความในช่องว่าง

๑. ผู้ตอบเป็นเพศ () ชาย
() หญิง
๒. จนถึงปัจจุบันนี้ เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย เป็นปีที่.....
๓. ปัจจุบันเรียนอยู่ในภาควิชา(หรือแผนก).....
คณะ.....
๔. ท่านเกิดที่ไหน? () กรุงเทพฯ
() ต่างจังหวัด (โปรดระบุจังหวัด).....
๕. ท่านเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ ตั้งแคว้นไหน?
() ตั้งแคว้นประถม
() ตั้งแคว้น ม.ศ. ๑
() ตั้งแคว้น ม.ศ. ๔
() ตั้งแต่วินิจฉัยมหาวิทยาลัย
() อื่น ๆ (ระบุ).....
๖. บิดาของท่านประกอบอาชีพอะไร? (โปรดระบุให้ชัดเจน เช่น เป็นครู หนายความ แพทย์
ตำรวจ ทหาร พอดคา พนักงานธนาคาร ลูกจ้างบริษัท ช่างแท็กซี่ ทำนา เป็นต้น)
อาชีพ.....
๗. อาชีพของบิดาที่ระบุนานเท่าที่คุณคิดว่า เป็นอาชีพที่จัดอยู่ในระดับใด?
() สูง
() กลาง
() ต่ำ

๘. บิดาของท่านเกิดที่ไหน?

- () กรุงเทพฯ
- () จังหวัดอื่น (ระบุ).....
- () ประเทศอื่น (ระบุ).....

๙. มารดาของท่านเกิดที่ไหน?

- () กรุงเทพฯ
- () จังหวัดอื่น (ระบุ).....
- () ประเทศอื่น (ระบุ).....

๑๐. ปรกติท่านอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยเพียงใด?

- () ทุกวัน
- () สัปดาห์ละ ๑ - ๒ ครั้ง
- () นาน ๆ ครั้ง

๑๑. เวลาท่านอ่านหนังสือพิมพ์มักจะอ่านข่าวประเภทใดเป็นอันดับแรก

- () ข่าวการเมือง
- () ข่าวกีฬา
- () ข่าวนั้นเหิง
- () ข่าวอาชญากรรม
- () ข่าวสังคม
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

๑๓. หนังสือพิมพ์หรือวารสารอะไรที่ท่านอ่านเป็นประจำ?

ชื่อหนังสือพิมพ์

ชื่อวารสาร

๑.

๑.

๒.

๒.

๓.

๓.

๑๔. ประทับใจที่ท่านรู้สึกหรือตกใจถึงเรื่องการเมืองกับคนนอนมางหรือไม่?

() เป็นประจำทุกวันหรือเกือบทุกวัน

() พูดยกนบ่อย ๆ แต่ไม่ประจำ

() นาน ๆ ครั้ง หรือเฉพาะเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ ๆ
ที่ทุกคนพูดถึง

๑๕. ส่วนใหญ่เวลาคุยกันเรื่องการเมืองท่านมักจะคุยกับใคร? (อาจตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)

() เพื่อน

() พ่อ

() พี่หรือน้อง

() คนอื่น (โปรดระบุ).....

๑๖. ในระหว่างที่ทำการหาเสียงเลือกตั้งครั้งที่แล้ว (๔ เมษายน ๒๕๖๕) ท่านได้ไปฟังการปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองบ้างหรือไม่?

() ไปฟังหลายครั้ง

() ไปฟัง ๑ - ๒ ครั้ง

() ไม่เคยไปฟังเลย

๑๗. ท่านเคยไปร่วมการประชุม วิทยากรหรือประหว่งรัฐบาลหรือเกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง
บ้างหรือไม่

- () เคยหลายครั้ง
 () เคย ๑ - ๒ ครั้ง
 () ไม่เคยเลย

๑๘. ท่านเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยพรรคใด
หรือไม่?

- () เป็นหรือเคยเป็น
 () ไม่เคยเป็น
 ถ้าไม่เคยเป็น ท่านมีความคิดที่จะเป็นหรือไม่
 () คิดจะเป็น
 () ไม่เคยคิดที่จะเป็น

๑๙. ท่านเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองระดับชาติพรรคใดพรรคหนึ่งหรือไม่?

- () เป็นหรือเคยเป็น
 () ไม่เคยเป็น
 ถ้าไม่เคยเป็น ท่านคิดที่จะเป็นหรือไม่
 () คิดจะเป็น
 () ไม่คิดจะเป็น

๒๐. ท่านเป็นสมาชิกชมรมหรือกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหรือนอกมหาวิทยาลัยบ้างหรือไม่

- () เป็น (โปรดระบุ กิจกรรม).....
 () ไม่เป็น
 ท่านคิดที่จะเป็นหรือไม่
 () คิดจะเป็น () ไม่คิดจะเป็น

ส่วนหลัง คำแนะนำ

แบบสอบถามส่วนนี้ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกต่อสภาพสังคม ชีวิต และการเรียนของท่าน โปรดอ่านข้อความทั้งหมดอย่างคร่าว ๆ สักครั้งหนึ่งก่อนแล้วจึงตอบโดยกา X หรือวงกลมรอบตัวอักษร ซึ่งท่านเห็นว่าตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

- ก. หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก
- ข. " เห็นด้วย
- ค. " ไม่มีความเห็น
- ง. " ไม่เห็นด้วย
- จ. " ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

ขอให้ตอบตามความรู้สึกจริง ๆ ของท่านเอง ไม่ต้องคำนึงว่าคำตอบของท่านจะผิดหรือถูก เพราะแบบสอบถามนี้ไม่ได้วัดความถูกต้องในการตอบ โปรดอย่าใช้เวลาที่สิ้นใจนาน อ่านข้อความให้เข้าใจแล้วตอบเลย กรุณาตอบทุกข้อ

- ก ข ค ง จ ทุกวันนี้แม้เราจะสามารถควบคุมธรรมชาติได้มากขึ้น แต่เราก็ไม่สามารถควบคุมโชคชะตาของเราเองได้
- ก ข ค ง จ สังคมของเราควรจะต้องดีกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่คนธรรมดาอย่างเราก็กไม่มีทางช่วยอะไรได้
- ก ข ค ง จ คนมีอำนาจในบ้านเมืองทุกวันนี้แม้ เขาจะใช้อำนาจไปในทางผิดทำนองคลองธรรม ประชาชนอย่างเราก็กไม่มีทางทำอะไรเขาได้.
- ก ข ค ง จ ถึงแม้จะมีการเลือกตั้ง ชาวเขาก็ไม่เชื่อเลยว่า ทุกวันนี้ประชาชนจะมีสิทธิมีเสียงในการปกครองอย่างแท้จริง

- ก ข ค ง จ ข้าพเจ้าเห็นว่าคนธรรมดาอย่างเรา ควรพยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่ขัดแย้งกับผู้อำนาจ
- ก ข ค ง จ ทว่าธรรมยอมรับกษัตริย์ประพฤติกิธรรม ไม่เป็นความจริงเลยสำหรับบุคคล
- ก ข ค ง จ สมัยนี้ไม่มีใครปฏิบัติตามกฎหมายกันแล้ว เพราะแม้แต่เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายเองก็ไม่เคารพกฎหมาย
- ก ข ค ง จ ชาวบ้านทุกคนนั้นจำเป็นต้องพึ่งตัวเองแบบตัวใครตัวมัน จะหวังพึ่งเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่ได้อีกแล้ว
- ก ข ค ง จ สุขภาพหรือคำสั่งสอนของคนสมัยก่อนไร้อะไรไม่ได้เสียแล้วสำหรับสังคมทุกวันนี้
- ก ข ค ง จ คนที่หมกมุ่นคิดมั่งทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมจริง ๆ ย่อมได้รับความเจริญก้าวหน้า และเป็นศรีของผู้อื่นเสมอ
- ก ข ค ง จ ข้าพเจ้าเห็นว่าคนส่วนใหญ่ทุกวันนี้มักสนใจกันแต่ในสิ่งเหลวไหลไร้สาระ
- ก ข ค ง จ โดยปรกติแล้ว ข้าพเจ้าชอบใช้ชีวิตอยู่ตามลำพังคนเดียวมากกว่าอยู่กับกลุ่มเพอຍ
- ก ข ค ง จ ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานร่วมกับคนอื่น เพราะการทำงานร่วมกันมักมีปัญหาและทำให้งานลาราเกินไป
- ก ข ค ง จ การร่วมงานชุมนุมสังสรรค์กันระหว่างเพื่อนฝูง เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าฟุ่มเฟือยและไม่มีความจำเป็น

- ก ข ค ง จ ทุกวันเช้าเรามีความรู้สึกว่า ตัวเองอยากจะหนีไปเสียจากสังคมนี้
เหลือเกิน
- ก ข ค ง จ วิชาส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าเรียนในมหาวิทยาลัย เป็นวิชาที่สำคัญและมีประโยชน์
ต่อสังคม
- ก ข ค ง จ ทุกวันเช้าเรียนหนังสืออย่างซังกะตายไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น
- ก ข ค ง จ โลกทุกวันนี้มันเปลี่ยนแปลง ๆ ๆ ใหม่ ๆ ที่ทำให้ชีวิตเรามีสมาชิกอยู่เสมอ
- ก ข ค ง จ การงานต่าง ๆ ที่เรากำลังอยู่ทุกวันนี้ ส่วนใหญ่เราทำไปโดยที่เราไม่รู้
ว่าทำไปทำไม
- ก ข ค ง จ ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ทุกวันเช้าใช้ชีวิตผ่านไปวัน ๆ โดยไม่ได้ทำอะไร
ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควรเลย

ขอบคุณอย่างมากที่กรุณาให้ความร่วมมือ

ประวัติการศึกษา

นายเฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล
การศึกษา รัฐศาสตร์บัณฑิต (สังคมวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๔
การทำงาน อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

